Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget tilsigter

1) at bringe arbejderbeskyttelseslovgivningens regler om beskyttelse mod ioniserende stråling i overensstemmelse med indenrigsministeriets lovgivning om ioniserende stråling (lov nr. 94 af 31. marts 1953 om brug m. v. af radioaktive stoffer),
2) at lempe reglerne om forbud mod natarbejde i bagerier og konditorier særlig med henblik på at lovfæste praksis vedrørende de erhvervshæmmede bageres adgang til natarbejde og adgang for bagerenker til at føre virksomheden videre uden at deltage aktivt i den, jfr. de i folketinget rejste spørgsmål under behandlingen i 1953-54 af forslag til lov om almindelig arbejderbeskyttelse (Folketingstidende 1953-54 sp. 5974), og i 1962 under behandlingen af forslag til ændring af nævnte lov (jfr. Folketingstidende 1961-62 sp. 2956).
3) a) med henblik på en dansk tilslutning til den af FNs økonomiske kommission for Europa udarbejdede overenskomst af 19. januar 1962 om arbejdsforhold for mandskab i køretøjer i *international vejtransport*, at bringe arbejderbeskyttelseslovgivningen i overensstemmelse med overenskomsten, jfr. det i Folketinget til arbejdsministeren stillede spørgsmål om arbejdsvilkår for danske chauffører, der er beskæftiget i den internationale landevejstransport (Folketingstidende 1964-65 sp. 4618-21) og
   b) i forbindelse hermed at skabe hjemmel for arbejdsministeren til at fastsætte regler for hvileperioden m. v. ved *indenlandsk* transportarbejde.

Danmarks tilslutning til overenskomsten vil gøre det nødvendigt at ændre forskellige bestemmelser i loven, jfr. forslagene om tilføjelse til § 1, stk. 2 f), § 3, stk. 6 og § 31 samt indføjelse i loven af en ny § 34 A og bemærkningerne hertil.

Der foreligger tilslutning fra arbejdsrådet til de fremsatte lovforslag, dog at forslaget til § 1, stk. 2 f), 2. pkt., jfr. forslag nr. 3, er indsat af arbejdsministeriet efter henstilling fra justitsministeriet, efter at arbejdsrådet har afgivet indstilling.

For så vidt angår de ad 1) fremsatte forslag, fremsættes der samtidig hermed parallelle forslag til ændringer i lov nr. 227 af 11. juni 1954 om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed og lov nr. 228 af samme dato om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

ad nr. 1 og 2. De ved lov nr. 112 af 30. marts 1962 gennemførte ændringer i lov om almindelig arbejderbeskyttelse (§ 27 A) om beskyttelse af arbejdere mod ioniserende stråling (Folketingstidende 1961-62 sp. 2778-79), giver ikke hjemmel for beskyttelse af personer, der uden at være i en arbejdsgivers tjeneste beskæftiger sig med arbejde, der udsætter dem for sådan stråling. Loven er på dette punkt ikke i overensstemmelse med den under indenrigsministeriet hørende lovgivning om ioniserende stråling, jfr. lov nr. 94 af 31. marts 1953 om brug m. v. af radioaktive stoffer, der ikke begrænser den personkreds, der er omfattet af lovgivningen. For at bringe arbejderbeskyttelseslovene i overensstemmelser hermed, foreslås lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 1, stk. 2 c), ændret således, at bestemmelserne i lovens § 27 A finder anvendelse på alt arbejde, der udsætter de derved beskæftigede for ioniserende stråling. I konsekvens heraf foreslås § 1, stk. 2 d), sidste pkt. ophævet.

ad nr. 3. Ved en den 1. december 1966 vedtaget enstemmig resolution har Den europæiske Transportministerkonference bl. a. besluttet at opfordre medlemslandene til snarest at ratificere eller tilslutte sig den europæiske overenskomst af 19. januar 1962 om arbejdsforhold for mandskab i køretøjer *i international vejtransport*. Bestemmelsen i 1. pkt. tilsigter at tilvejebringe hjemmel for gennemførelse af overenskomstens artikel 14, hvorefter bestemmelserne om hviletid, kørselstid og kontrolbøger m. v., jfr. forslaget om nyt § 31, stk. 5, finder anvendelse også på vognmænd, som selv fører deres køretøj i international vejtransport.

Til bestemmelsen i 2. pkt. skal bemærkes følgende:

Det af justitsministeren i 1954 fremsatte forslag til færdselsloven indeholdt i § 15, stk. 2, en hjemmel for justitsministeren til efter forhandling med socialministeren og ministeren for offentlige arbejder af hensyn til færdselssikkerheden at fastsætte begrænsninger i arbejdstiden for førere af vare- og lastmotorkøretøjer og af motorkøretøjer, der erhvervsmæssigt benyttes til befordring af personer.